

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zadru
Zadar, Ulica plemića Borelli 9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zadru, po sucu I. D., kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice L. L. iz B., OIB: ....., koju zastupaju punomoćnici-odvjetnici u O.d. F. K., A. V. i partneri d.o.o., Z., protiv tuženika RTD d.o.o., Z., OIB: ....., koga zastupa član Uprave, a ovoga punomoćnik B. Z., odvjetnik u Z., radi naknade štete, odlučujući o žalbama tužiteljice i tuženika protiv presude Općinskog suda u Zadru, Stalne službe u Biogradu na Moru, poslovni broj P-2464/14 od 12. ožujka 2015., 2. listopada 2017.,

p r e s u d i o j e

1. Odbija se žalba tužiteljice L. L. i djelomično žalba tuženika RTD d.o.o., Z., kao neosnovane i potvrđuje presuda Općinskog suda u Zadru, Stalne službe u Biogradu na Moru, poslovni broj P-2464/14 od 12. ožujka 2015.:

- pod toč. I. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku RTD d.o.o., Z., isplatiti tužiteljici L. L. iznos od 10.000,00 kn na ime naknade nematerijalne štete zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 5. veljače 2013. do konačne isplate po stopi od 12 % godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, u roku od 15 dana,

- pod toč. II. izreke,

- pod toč. IV. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 2.093,75 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja prvostupanjske odluke do konačne isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, u roku od 15 dana, te

- pod toč. V. izreke.

2. Preinačuje se ista prvostupanjska presuda:

- pod toč. I. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku RTD d.o.o., Z., isplatiti tužiteljici L. L. preko iznosa od 10.000,00 kn do iznosa od 20.000,00 kn, tj. iznos od 10.000,00 kn, na ime naknade nematerijalne štete zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 5. veljače 2013. do konačne isplate po stopi od 12 % godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, tako da se tužbeni zahtjev tužiteljice u tom dijelu odbija kao neosnovan,

- pod toč. IV. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužiteljici parnični trošak preko iznosa od 2.093,75 kn do iznosa od 5.812,50 kn, tj. za iznos od 3.718,75 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja prvostupanjske

odluke do konačne isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, tako da se zahtjev tužiteljice za nadoknadu parničnog troška u tom dijelu odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Uvodno označenom presudom suđeno je:

I. Nalaže se tuženiku RTD d.o.o. OIB: .... isplatiti tužiteljici L. L. OIB:71766945821 iznos od 20.000,00 kuna na ime naknade nematerijalne štete zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na ovaj iznos teče od 05. veljače 2013. godine pa do konačne isplate stopi od po 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II. U preostalom dijelu preko dosuđenog iznosa od 20.000,00 kn pa do zatraženog iznosa od 40.000,00 kn, i to za iznos od 20.000,00 kn, tužbeni zahtjev tužiteljice odbija se kao neosnovan.

III. Odbija se tužiteljica sa zahtjevom za isplatu zatezne kamate u razlici od dosuđenih pet postotnih poena do zatraženih osam postotnih poena na dosuđeni iznos na ime naknade nematerijalne štete za slučaj promjene stope zatezne kamate.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici prouzročeni parnični trošak u iznosu od 5.812,50 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja prvostupanjske odluke pa do konačne isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, u roku od 15 dana.

V. Odbija se zahtjev tužiteljice za nadoknadom parničnog troška za iznos od 8.000,00 kn.

VI. Odbija se tužiteljica sa zahtjevom za isplatu zatezne kamate u razlici od dosuđenih pet postotnih poena do zatraženih osam postotnih poena na dosuđeni iznos na ime prouzročene parničnog troška za slučaj promjene stope zatezne kamate.

VII. Odbija se zahtjev tuženika da se tužiteljicu obveže da mu naknadi trošak ovog postupka."

Protiv citirane presude u dijelu pod toč. I. i IV. izreke žalbu je izjavio tuženik zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom da se presuda u tom dijelu preinači odbijanjem tužbenog zahtjeva i nalaganjem isplate parničnog troška, a podredno umanjiti dosuđeni iznos naknade štete, odnosno da se presuda ukine i predmet vrati radi održavanja nove glavne rasprave. Smatra da je presuda u pobijanom dijelu nerazumljiva, proturječna sama sebi i iznesenim razlozima, a osobito u dijelu koji se tiče zahtjeva za objavu ispravka informacija. Taj zahtjev se podnosi u pisanoj formi, obrazložen i potpisan od strane podnositelja, a konkretan zahtjev ne samo da nije potpisan i obrazložen, nego nije ni podnesen u obliku predviđenom Zakonom o medijima. Kako je podnošenje zahtjeva za ispravak objavljene informacije procesna pretpostavka za pokretanje postupka radi naknade nematerijalne štete, tužiteljica nije ni imala pravo na pokretanje ovog postupka. Tužiteljica u svojoj tužbi ne dokazuje nastanak osobito intenzivne duševne boli, odnosno postojanje povrede prava osobnosti takve naravi koja bi opravdavala njezin zahtjev. Neopravdano je nakladnika proglasiti odgovornim za naknadu štete nastale zbog objave informacije, o kojoj saznanje dolazi iz službenog izvora, točnije iz

PU Z. Sporni članak je objavljen u razmaku od dva dana od kada je autorica članka "došla" do informacija, a poduzela je sve što je u novinarskoj struci moguće za provjeru istinitosti i točnosti objavljenih informacija. S obzirom na visinu postavljenog zahtjeva, smatra da je bilo potrebno provesti medicinsko vještačenje tužiteljice jer je iznos naknade kojega tužiteljica traži postavljen previsoko, posebno ako se uzme u obzir naklada Z. 1. i broj kupljenih primjeraka toga dana, koji je bio svega 30 u B.

Tužiteljica je bila na popisu istražitelja USKOK-a te je izvršena pretraga njezinih poslovnih prostorija, radi se o informaciji koju je autorica teksta dobila iz službenog izvora, potvrđena od glasnogovornika PU Z. i provjerena od tužiteljinih kolega, za koju se kasnije ispostavilo da nije točna pa je objavljen ispravak. Dakle, novinarka je poduzela sve potrebne mjere, a ispunjen je i uvjet zanimanja javnosti za takve informacije pa se nameće zaključak da su ispunjene sve pretpostavke za oslobođenje nakladnika od odgovornosti za štetu. Popisuje trošak za sastav žalbe.

Na žalbu tuženika nije odgovoreno.

Protiv iste presude pod toč. II. i V. izreke žalbu je izjavila tužiteljica zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom da se presuda u tom dijelu preinači usvajanjem zahtjeva za naknadu štete za daljnjih 20.000,00 kn te cjelokupnog troška parničnog postupka uvećanog za trošak žalbe. Zanimljiva je činjenica da je, bez obzira što je ispravak objavljen, istovremeno s ispravkom na internetskim stranicama nakladnika ponovno objavljen isti neistinit članak. Sud je nepravilno zaključio da bi primjerena naknada bila samo 20.000,00 kn pri čemu nije uzeo u obzir postupanje tuženika prilikom iznošenja neistine, kao i samo objavljenju neistinu koja duboko vrijeđa ugled i osobnost tužiteljice. Povezivanje tužiteljice s posjedovanjem metadona, koji predstavlja lijek kojega koriste narkomani, predstavlja najgori oblik narušavanja ugleda u društvenom životu koje tužiteljica kao veterinarica ima u svojoj i u srodnim strukama. Ovakvim postupanjem je na njezinu štetu proširena kleveta usred koje je trpjela duševne boli jer je širok krug čitatelja mogao posumnjati u njezine ljudske i profesionalne kvalitete, slijedom čega je trpjela velike neugodnosti u svakodnevnom životu te joj je umanjen ugled i narušen profesionalni dignitet. Naknada štete je trebala biti u višem iznosu nego dosuđenom jer sama neistina predstavlja tešku povredu prava osobnosti. Nepravilno je izvršen obračun troška i tužiteljica ima pravo na parnični trošak i za radnje koje joj sud nije priznao.

U odgovoru na žalbu tužiteljice, tuženik osporava njezine žalbene navode te dodaje da je autorica članka kontaktirala roditelje i brata tužiteljice koji nisu htjeli razgovarati s njom te glasnogovornika policije i troje tužiteljinih kolega pa je ispunjen uvjet iz čl. 21. st. 4. Zakona o medijima propisan za oslobođenje odgovornosti za štetu, a to je da je autor imao osnovanog razloga povjerovati u točnost informacija. Predlaže se odbijanje žalbe tužiteljice kao neosnovane.

Žalba tužiteljice nije osnovana, dok je žalba tuženika djelomično osnovana.

Suprotno žalbenim navodima tuženika, presuda je razumljiva, nije proturječna sama sebi i iznesenim razlozima, a osobito u dijelu koji se tiče zahtjeva za objavu ispravka informacija, tako da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP.

Nisu počinjene ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP, na koje ovaj žalbeni sud po čl. 365. st. 2. toga Zakona pazi po službenoj dužnosti.

Stoga žalbe stranaka iz tog žalbenog razloga, nisu osnovane.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti u iznosu od 40.000,00 kn, koja je tužiteljici nastala objavom članka pod naslovom "B. veterinarke policajci tražili "recepte" Farmala pa pronašli metadon", objavljenog u Z. l. dana 14. studenoga 2012. godine.

Prvostupanjski sud je utvrdio da je tuženik nakladnik dnevnog lista Z. l., da je u izdanju Z. l. od 14. studenoga 2012. tuženik objavio članak pod naslovom "B. veterinarke policajci tražili "recepte" Farmala pa pronašli metadon", da je u članku navedenog naslova napisano da je u pretresu stana doktorice veterine L. J.L. (42) policija pronašla 20-tak tableta metadona za koje nije imala liječnički recept, da je tužiteljica kontaktirala autoricu članka-novinarku S. B. koja je sama napisala ispravak koji je i objavljen u istoj tiskovini pod naslovom "Policija nije pronašla metadon, već lijek iz skupine benzodiazepina", čime je zahtjev za ispravak informacije konvalidirao u smislu da se ima smatrati zahtjevom za objavu ispravka informacije sukladno čl. 22. st. 2. Zakona o medijima ("Narodne novine", broj 59/04., 84/11. i 81/13.; dalje ZM), te je tužiteljica stekla pravo na podnošenje predmetne tužbe.

Prvostupanjski sud je na temelju izlaganja stranaka i izvedenih dokaza zaključio da je javno objavljena informacija o pronađenim metadonima kod tužiteljice, kojom je tužiteljica dovedena u vezu s ovisničkom populacijom, podobna za izazivanje pozornosti kod ljudi koji poznaju tužiteljicu i njezinu obitelj te da propitivanje kao posljedica objave članka kod tužiteljice i njezine obitelji izaziva daljnju neugodu, dakle da je objavljivanjem neistinite informacije tuženik propustio voditi računa o dostojanstvu, ugledu, časti i privatnosti tužiteljice, kojoj je time počinjena neimovinska šteta, na temelju čega ima pravo na pravičnu novčanu naknadu za pretrpljenu duševnu bol, da ne postoje razlozi za oslobođenje od odgovornosti tuženika za štetu, slijedom čega je, uzimajući u obzir da je difamirajuća informacija objavljena u vodećem dnevnom regionalnom listu na području Z. i Z. županije, kao i internetskom izdanju toga lista, da je na području B. prodano 42 komada tih dnevnih novina, s tim da svaki prodani primjerak pročita veći broj ljudi, da je tužiteljica pretrpjela neugodnosti u društvu, kao i njezin malodobni sin te roditelji i brat, dakle vodeći računa o jačini i trajanju pretrpljenih duševnih boli tužiteljice, dosudio tužiteljici pravičnu naknadu štete u iznosu od 20.000,00 kn, dok je za preostali iznos od 20.000,00 kn tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

Prema odredbi čl. 21. st. 1. ZM, nakladnik koji informacijom objavljenom u mediju prouzroči drugome štetu dužan ju je naknaditi, izuzev u slučajevima propisanim tim Zakonom.

Šteta je umanjeње nečije imovine ili sprječavanje njezina povećanja (materijalna šteta) te nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta) (st. 2.).

Na utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete primjenjuju se propisi o obveznim odnosima, osim ako tim Zakonom nije drugačije određeno (st. 3.).

Prema čl. 22. st. 1. ZM nematerijalna šteta u pravilu se naknađuje objavljivanjem ispravka informacije i isprikom nakladnika, te isplatom naknade sukladno općim propisima obveznog prava.

Što se tiče prigovora tuženika da se zahtjev za objavu ispravka informacija podnosi u pisanoj formi, obrazložen i potpisan od strane podnositelja, a konkretan zahtjev ne samo da nije potpisan i obrazložen, nego nije ni podnesen u obliku predviđenom Zakonom o medijima te da je podnošenje zahtjeva za ispravak objavljene informacije procesna pretpostavka za pokretanje postupka radi naknade nematerijalne štete, pa tužiteljica nije ni imala pravo na pokretanje ovog postupka, valja istaći da je prvostupanjski sud rješenjem broj P-278/13 od 16. lipnja 2014. odbacio tužbu tužiteljice kao nedopuštenu, uz obrazloženje da tužiteljica nije

postupila po propisanoj proceduri iz odredbe čl. 22. st. 2. ZM budući da nije uredan i pravilno sastavljen zahtjev za ispravak informacije podnijela ni glavnom uredniku ni nakladniku već je samo telefonskim putem kontaktirala autoricu članka, koja je onda sama napisala ispravak i ispriku.

Međutim, ovaj drugostupanjski sud je svojim rješenjem broj Gž-3188/14 od 31. listopada 2014. uvažio žalbu tužiteljice, ukinuo rješenje o odbačaju tužbe i predmet vratio na ponovan postupak, zauzimajući stajalište da kad je ispravak i/ili isprika objavljen, treba smatrati da je procesna pretpostavka za podnošenje tužbe u smislu čl. 22. st. 2. ZM u cijelosti ispunjena, neovisno o tome kojim putem je to učinjeno (slično i Vrhovni sud RH u odlukama Rev-1582/2011 od 21. rujna 2011. i Rev-2255/2010 od 3. listopada 2012.), tako da je neosnovan taj tuženikov prigovor.

Tuženik tvrdi da je tužiteljica bila na popisu istražitelja USKOK-a te je izvršena pretraga njezinih poslovnih prostorija, da se radi o informaciji koju je autorica teksta dobila iz službenog izvora, potvrđena od glasnogovornika PU Z. i provjerena od tužiteljinih kolega, za koju se kasnije ispostavilo da nije točna pa je objavljen ispravak, dakle da je novinarka poduzela sve potrebne mjere, a ispunjen je i uvjet zanimanja javnosti za takve informacije pa se nameće zaključak da su ispunjene sve pretpostavke za oslobođenje nakladnika od odgovornosti za štetu.

Novinarki S. B. nikada nitko nije kazao ni potvrdio da bi kod tužiteljice u pretrazi poslovnih prostorija bili pronađeni metadoni, što je i sama potvrdila tvrdnjom da joj je glasnogovornik PU Z. kazao da su pronađene tablete s popisa opojnih droga, bez navođenja naziva lijeka, priznala je da je sama zaključila da se radi o metadonima, što upućuje na zaključak da se ne radi o činjenici za koju je autorica imala osnovani razlog povjerovati da je točna, već o njezinoj proizvoljnoj konstrukciji koja je puštena u javnost bez poduzimanja svih potrebnih mjera za provjeru njezine točnosti.

Kad se tome doda da se u članku navodi da je informacija (da su kod tužiteljice pronađeni metadoni) dobivena od glasnogovornika z. policije E. Ž., što je u pogledu metadona neistina jer isti nije kazao da su pronađeni metadoni te da je u članku objavljeno ime tužiteljice s početnim slovima njezina prezimena te navođenjem njezina zanimanja (b. veterinarke), čime je na posredan način otkriven identitet tužiteljice, a koju informaciju autorica članka također nije dobila službenim putem, jer je glasnogovornik policije naveo samo spol, godine starosti i grad, ostaje zaključiti da je postupano s krajnjom nepažnjom i da nije ispunjena zakonska pretpostavka iz čl. 21. st. 4. podst. 3. ZM za oslobođenje nakladnika od odgovornosti za štetu.

Stoga je neosnovano pozivanje tuženika na to da je sporni članak objavljen u razmaku od dva dana od kada je autorica članka "došla" do informacija te da je poduzela sve što je moguće za provjeru istinitosti i točnosti objavljenih informacija.

Također, pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da je informacija u dnevnim novinama i na internetu da je kod b. veterinarke L. L. J. (42) pronađeno 20-ak tableta metadona, objektivno podobna naštetiti časti i ugledu tužiteljice, jer je notorno da se metadoni vezuju uz tzv. narkomansku populaciju, prema kojoj prosječna osoba ima negativan stav, riječ je o manjem gradu, tužiteljica obavlja deficitarno zanimanje i time što je objavljeno njezino ime uz početna slova prezimena, došlo je do toga da svaka prosječna osoba zna da se objavljena difamirajuća informacija odnosi upravo na tužiteljicu.

Neosnovana je tvrdnja tuženika da je bilo potrebno provesti medicinsko vještačenje tužiteljice jer je iznos naknade kojega traži postavljen previsoko, posebno ako se uzme u obzir naklada Z. I. i broj kupljenih primjeraka toga dana, koji je bio svega 30 u B., jer za

utvrđivanje visine štete nije bilo nužno izvoditi dokaz medicinsko vještačenje, budući da procjenu o težini povrede može donijeti i sud po svojim spoznajama sukladno općepoznatim društveno prihvaćenim moralnim i drugim vrijednostima.

Prema čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15.; dalje ZOO) u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom (st. 2.).

Imajući u vidu težinu povrede ugleda i dostojanstva tužiteljice, jačinu i trajanje duševnih boli tužiteljice zbog objave spornog članka te druge okolnosti slučaja, među kojima to da je difamirajuća informacija objavljena u vodećem dnevnom regionalnom listu koji izlazi na području Z. županije i njegovom internetskom izdanju, da je 14. studenoga 2012. ukupno tiskano 3076 primjeraka Z. 1., od čega je prodano 1882 primjerka, a broj neprodanih primjeraka je 1194, da je na području Grada B. distribuirano 65 primjeraka novine, od čega je prodano 42 primjerka dok su 23 primjerka ostala neprodana, da tužiteljica prebiva u maloj sredini u kojoj je poznata s obzirom na zanimanje kojim se bavi, ali i da je objavljen ispravak i isprika čime je djelomično sanirana šteta koja je za tužiteljicu nastala objavom neistinite informacije, po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, tužiteljici pripada pravična novčana naknada za štetu koju trpi u iznosu od 10.000,00 kn, dok za više traženi iznos tužbeni zahtjev treba odbiti (čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO u vezi čl. 22. st. 1. ZM).

Odlučujući o troškovima postupka prvostupanjski sud je naložio tuženiku da tužiteljici nadoknadi parnični trošak u iznosu od 5.812,50 kn, imajući u vidu odredbu čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP.

S obzirom da je prvostupanjska presuda djelomično preinačena, valjalo je na temelju čl. 166. st. 2. ZPP odlučiti o troškovima cijelog postupka.

Cijeneći uspjeh stranaka u postupku u kvalitativnom i kvantitativnom smislu, ovaj sud ocjenjuje da je uspjeh tužiteljice u omjeru od 40 %, dakle uspjeh tuženika je u omjeru od 60 %.

Ukupni trošak tužiteljice sastoji se od po 100 bodova za sastav tužbe, sastav obrazloženog podneska od 19. ožujka 2013. te zastupanje na ročištima 22. svibnja 2014. i 6. veljače 2015., po 50 bodova za ročišta 20. ožujka i 22. prosinca 2014., 25 bodova za pristup na ročište 5. svibnja 2014. te 62,5 bodova za sastav žalbe od 27. lipnja 2014., ukupno 587,5 bodova, koji pomnoženi s vrijednošću boda i uvećani za plaćenu sudsku pristojbu tužbe 750,00 kn te pristojbu rješenja (o odbačaju tužbe) i žalbe protiv toga rješenja od 1.500,00 kn, daju ukupni parnični trošak tužiteljice u iznosu od 9.593,75 kn.

Ukupni trošak tuženika sastoji se od 62,5 bodova za sastav žalbe protiv presude (1/2 od 125 bodova) što s PDV od 25 % daje trošak u iznosu od 781,25 kn, čemu treba pribrojiti i 1/2 plaćene sudske pristojbe na žalbu (750,00 kn), tako da tuženikov trošak iznosi 1.531,25 kn.

Prijebojem razmjernog troška tužitelja od 3.012,50 kn (40 % od 9.593,75 kn) s takvim troškom tuženika od 918,75 kn (60 % od 1.531,25 kn), ostaje da je tuženik dužan nadoknaditi tužiteljici trošak postupka u iznosu od 2.093,75 kn.

Slijedom iznesenog valjalo je na temelju čl. 368. st. 1. i čl. 370. ZPP odlučiti kao u toč. 1. i 2. izreke ove drugostupanjske presude.

U nepobijanom dijelu pod toč. III. izreke, prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

U Z. 2. listopada 2017.

S U D A C

I. D.